

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011379
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8120011379.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Pirkovskej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2020 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/16/2020 zo dňa 24.08.2020.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/16/2020 zo dňa 24.08.2020 bol ods. T. A. podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/74/2018 zo dňa 21.06.2018 vo výmere 6 mesiacov v spojení s uznesením Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/74/2018 zo dňa 20.05.2020 o neosvedčení v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia a trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/37/2019 zo dňa 16.08.2019 v trvaní 16 mesiacov. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 36 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť okresný prokurátor, ktorú dodatočne odôvodnil tým, že odsúdený bol v minulosti už päťkrát súdne trestaný, pričom vo všetkých prípadoch za majetkovú trestnú činnosť. Tieto predchádzajúce tresty pre rovnakú činnosť nemali na odsúdeného výchovný účinok a nezabránili mu v páchaní ďalšej rovnakej, úmyselnej trestnej činnosti. Považoval preto za nepochybné, že od odsúdeného nemožno očakávať, že povedie riadny život v budúcnosti, keď predchádzajúci nepodmienečný trest nemal preventívny účinok a krátko po jeho vykonaní spáchal ďalší trestný čin, preto mal za potrebné trvať na vykonaní trestu odňatia slobody v celej výmere tak, ako mu bol uložený. Odsúdený si postupne vo výkone trestu odňatia slobody začal plniť povinnosti vyplývajúce z tohto výkonu, čo vyznieva zo strany odsúdeného ako účelové správanie, vedené snahou vytvoriť priaznivý obraz o jeho osobe v súvislosti s podaním žiadosti o podmienčné prepustenie. Vzhľadom na uvedené za to, že stupeň prevýchovy u odsúdeného nie je ešte taký, aby bolo možné bez akýchkoľvek obáv vysloviť záver, že doterajší výkon trestu odňatia slobody mal na neho požadovaný vplyv a že jeho správanie v budúcnosti bude plne v súlade s celospoločensky akceptovanými normami správania, preto navrhol, aby krajský súd sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a súčasne zamietol žiadosť odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti okresným prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd preskúmaval postup konajúceho súdu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnuté uznesenie zrušiť. Zistil pri tom, že konajúci súd postupoval podľa procesného predpisu, keď pred rozhodnutím o žiadosti odsúdeného o

podmienečné prepustenie tohto vypočul k argumentácii svedčiacej pre vyhovenie jeho žiadosti, pričom odsúdený mal možnosť sa vyjadriť aj k dôkazom vykonaným na verejnom zasadnutí.

Následne sťažnostný súd posudzoval, či napadnutý výrok sťažovateľom je vecne správnym a zodpovedá zákonu. Vychádzal pritom z obsahu vykonaných dôkazov, ako aj z dôvodov napadnutého uznesenia, z ktorých plynie, že okresný súd vyhovel žiadosti odsúdeného o jeho podmienečné prepustenie, pretože mal za to, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Okresný súd obsahovo vyčerpávajúcou argumentáciou v súlade so zásadou ustanovenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku podrobne odôvodnil svoje rozhodnutie, z neho je zrejmé, aké skutočnosti považoval za dokázané, o aké dôkazy sa opieral svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkaznej situácie a aké právne úvahy ho viedli k rozhodnutiu. Preto sa sťažnostný súd stotožnil v celom rozsahu s dôvodmi napadnutého rozhodnutia a na ne v plnej miere poukazuje.

Uplatňované sťažnostné námietky so zreteľom na záver, že napadnuté uznesenie je zákonné, považuje krajský súd sa nedôvodné. Formálne podmienky sťažovateľ nenamietal, tieto boli splnené. Materiálne podmienky namietal sťažovateľ zrejme v rozsahu otázky polepšenia, keď spochybňuje správanie odsúdeného do takej miery, že ho vo výkone trestu vyhodnotil ako účelové a ako výsledok prispôsobenia sa podmienkam vo výkone trestu s cieľom bezproblémového priebehu trestu. V tejto súvislosti sťažnostný súd dáva do pozornosti práve hodnotenie odsúdeného z ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený vykonával z doposiaľ vykonaného 22 mesačného trestu takmer 12 mesiacov ku dňu rozhodnutia okresného súdu a ktorého pracovníci najlepšie vedia posúdiť, či ide o účelové správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu v snahe získať výhody, pričom samotný hodnotiteľ navrhol odsúdeného podmienečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody. V prerokúvanom prípade je hodnotenie odsúdeného R. A. presvedčivé a v ňom uvádzané poznatky k jeho správaniu sa a plneniu si povinností napĺňajú záver o splnení materiálnych podmienok pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 Tr. zákona. Z hodnotenia ÚVV vyplýva, že odsúdený si nielen plnil pracovné úlohy na požadovanej úrovni, ale osobitne kladne bol hodnotený jeho aktívny a inovatívny prístup k plneniu povinností zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, v súvislosti s čím mu bola udelená aj disciplinárna odmena, do záujmovej činnosti organizovanej v oddelení sa zapájal primerane, udržiaval kontakt s rodinou. Správanie odsúdeného počas celého výkonu trestu bolo hodnotené ako bezproblémové a nekonfliktné a zaznamenaný nedostatok v procese adaptácie sa v ďalšom správaní odsúdeného v priebehu výkonu trestu odňatia slobody už neprejavil. Z hodnotenia rizika sociálneho zlyhania síce plynie záver o nepriaznivej resocializačnej prognóze u odsúdeného, avšak je potrebné dať do pozornosti, že tento záver je daný na základe dosiahnutých 12 bodov z dotazníka, pričom už pri dosiahnutí 11 bodov, by bolo hodnotenie rizika sociálneho zlyhania stredné. K zvýšenej bodovej záťaži prispeli najmä dosiahnuté vzdelanie odsúdeného - ukončená základná škola a počet zmien pobytu za posledný rok pred výkonom trestu odňatia slobody - bol bez sociálneho zázemia, za ktoré dostal po dva body, čo v kontexte jeho kritického postoja k doterajšiemu spôsobu života odôvodňuje u odsúdeného očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti. Napokon aj z výpovede odsúdeného na verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený je kritický ku páchanej trestnej činnosti a verbalizoval snahu polepšiť sa, pretože dospel k poznaniu, že lepšie je žiť riadny život. Z uvedeného dôvodu sa chce riadne zamestnať, pričom má už sľúbenú prácu v Čechách. Skutočnosti, že odsúdený sa v minulosti dopustil druhovo totožnej majetkovej trestnej činnosti, vrátane tej, že posledného prečinu sa dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, boli náležitým spôsobom vyhodnotenú už v konaní pred prvostupňovými súdmi, ktoré rozhodli o uložení a o výške sankcie za jeho protiprávne konania, pre ktoré je vo výkone trestu odňatia slobody. Ťažisko preukázania polepšenia je práve na správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený bol vo výkone trestu takmer 15 mesiacov. Podľa názoru krajského súdu ide o dosť dlhú dobu, kedy by sa len špekulatívne a účelovo dobré správanie zo strany odsúdeného prejavilo, no odsúdený nebol ani raz disciplinárne potrestaný. O účelovosti takéhoto správania podľa názoru sťažnostného súdu je možné uvažovať najmä v prípadoch, ak je odsúdený opakovaně vo výkone trestu odňatia slobody alebo už bol z výkonu trestu odňatia slobody v minulosti podmienečne prepustený, čo však nebol tento prípad.

S poukázaním na vyššie uvedené dôvody odvolací súd uzavrel, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmienečne prepustil.

Vzhľadom na dĺžku doposiaľ nevykonaného trestu, ako aj závažnosť spáchanej trestnej činnosti je potrebné skúšobnú dobu, ktorú súd určil v trvaní 36 mesiacov, považovať za viac ako primeranú.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú a túto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.